

Minu raamatukogu

Ma tahan kirjutada minu vanavanemate raamatukogust. Nad elavad Karjalas ja nende raamatukogu asub linnast väljas suvilas. Neil on seal üsna väike maja, aga kõik raamatud on paigutatud teisele korrusele kappi. Mu vanavanemate raamatukogu on päris väike, aga see on mulle siiski väga kallis, sest ta meenutab mulle neid ja suve. Varem ma käisin igal suvel Venemaal puhkamas, kuid nüüd, koroonaviiruse tõttu, pole mina ja minu vanavanemad kahjuks üksteist päris pikka aega näinud.

Meie suvilas pole tavaliselt interneti ja ühendust saab otsida ainult metsaservas, nii et, kui mul oli igav lugesin nende väikesest raamatukogust raamatuid. Minu vanavanemad on venelased, sellepärast on seal enamasti vene kirjanike raamatud. Ma mäletan täpselt, et seal olid sellised kirjanikud nagu Dostojevski, Tšehhov, Uspenski, Puškin, Gogol, Tolstoi ja teised. Kuid mitte ainult klassika, seal on ka kaasaegsemate vene kirjanike raamatuid!

Mäletan ka väga hästi, kuidas ühel suvel lugesin terve raamatu peaaegu paari päevaga läbi. Istusin suvila teisel korrusel raamatukapi kõrval, panin endale padjad, tegin marjateed ja hakkasin lugema. See oli kaasaegse kirjaniku Masha Traubi raamat "Meie tüdruk". Lugu rääkis lapsepõlvest ja seiklustest külas. See raamat tundus mulle nii huvitav, samuti lihtsalt loetav, et paari päevaga polnud mul raske 350 lehekülge läbi lugeda. Kuigi lugesin seda 13 aastaselt ja oli raamat selle vanuse kohta päris põnev ja sobiv. Aga ma arvan, et nüüd oleks mul seda igavam lugeda.

Tegelikult mulle väga meeldivad sellised kohad nagu raamatukogud. Minu meelest on need nii hea atmosfääriga, rahulikud ja vaiksed, nagu saaks nendes päriselt hinge puhata. Olen külastanud ka kooli- ja linna raamatukogusid, aga vanavanemate raamatukogu on mu lemmik. Tahaksin esimesel võimalusel sinna minna, sest see koht on mulle tõeliselt kallis!

Margarita Garipova
10. kl, Läänemaa Ühisgümnaasium